

Til § 38.

Medens Markjorderne ved Kjøbstæderne i Reglen i det Hele, ligesom det nu er Tilfældet, bør inddrages under den paagjældende Kjøbstads Brandvæsen og være de for Brandpolitik i Kjøbstæderne gjældende Regler undergivne, maa det erkjendes, at de ved enkelte Kjøbstæder ligge saa langt borte, og at Forholdene som Følge deraf saa ganske have Karakteren af Land, at der vistnok bør aabnes Udgang til ved den i Forslagets § 1 ommeldte Bedtægt for saadanne fjernliggende Distrikters Bedkommende at træffe en efter Forholdene paa ethvert Sted lempet, men i det Hele med Brandvæsenet paa Landet nærmere beslægtet Ordning. Paa den anden Side vilde det, naar de for Kjøbstæderne gjældende Regler ubetinget begrænsedes til Kjøbstadjerne, paa mange Steder, hvor Landdistriktet strækker sig lige op til eller endog ind i By-

distriktet, heraf blive Følgen, at Distrikter, der i det Hele have Karakter af By, dog kunde nøjes med de lempeligere og efter Forholdene paa Landet lempede Regler i Loven af 2den Marts 1861, hvilket igjen kunde medføre, at de Næringsveje, for hvilke der paa Grund af deres Brandfarlighed ved Forslaget foreskrives strengere Regler, blot ved at forelægges til Landdistriktet kunde unddrage sig disse, uden dog derved at ophøre med at true Kjøbstaden ved deres Brandfarlighed. Da derhos et saadant nærliggende Landdistrikt i mange Henseender og særligt med Hensyn til Brandvæsen kommer til at nyde godt af den mere bekvemlige Organisation i Kjøbstæderne, vil det formentlig findes naturligt, at der aabnes Udgang til efter Forhandling med Distriktets Kommunalbestyrelse at henlægge større eller mindre Dele deraf under Kjøbstadens Brandvæsen.

XLII.

Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Rigsdagen meddeler sit Samtykke til den mellem Danmark og Sverig og Norge under 18de December 1872 i Stockholm afsluttede Mintconvention.